

Velký pátek – Památka umučení Páně

Jedna moudrost praví: **Bůh píše rovně i na křivých řádcích.** Když se zamyslíme, tak život Ježíše měl hodně křivé řádky. Z lidského hlediska byla jeho mise propadák. Narodil se jako uprchlík někde v chlévě mezi dobyt看kem. Učil se všemu ostatnímu jako obyčejní lidé. Otec ho vyučil truhlářem, chodil na šichty-žádná kariéra ani VŠ! Lidé ho asi měli většinou rádi na druhou stranu neustálé dohadování s židovskými představenými energii zrovna nepřidávalo. Na závěr jako hřebíček v jeho životě krvavá a krutá prohra na kříži.

Přesto **Ježíš z kříže ukazuje víru**, že Bůh umí psát i na křivých řádcích života. Z kříže křičí na Boha: „Proč jsi mě opustil?“ Toto mnozí z nás si v životě už taky řekli. Bože, proč jsi mě opustil v této situaci. Proč dopouštíš toto zlo?

Ježíš, ale též vyznává víru: „Otče, do tvých rukou svěřuji svého ducha.“ Do poslední chvíle nevěděl, jestli bude vzkříšen. Neslyšel žádné tiché ujišťování: „Neboj se, můj synu. Bude to v pořádku! Mám to v rukou“ Přesto se vrhl do této situace, která mohla být klidně propadákem. **Víra začíná tam, kde končí naše jistoty.**

My křesťané **často prohráváme bitvy, a ještě mnoho bitev prohrajeme ale válku vyhrajeme.** Vítězství ve válce o věčný život i po smrti, máme díky Ježíšově oběti jistý. I když naše řádky nejsou zrovna rovné, Bůh umí i na nich psát. Že když řádek skončí, tak Bůh pokračuje s psaním dál. Papež František: „Není žádná situace, kterou by Bůh nemohl změnit, a není hřích, který by nemohl odpustit, pokud se mu otevřeme.“ I když naše řádky nejsou rovné, Bůh umí i na nich psát.